

BELGIE-BELGIQUE

PB

8900 IEPER I

3/8/36

afgiftekantoor leper

Vliegt De Tijd?

Journalisten vechten voor behoorlijke werkvoorwaarden

Griet Schrauwen: oma in de journalistiek

En verder:

de Raad voor de Journalistiek, ons bronnengeheim, Belgacom, De Lijn, NewsXchange 2004, Marokko, en nog veel meer.

De Journalist

m a g a z i n e v a n d e V V J

GELUKKIG NIEUWJAAR...
OFF THE RECORD!

VAN DE REDACTIE	
De nieuwjaarswensen van Marc Van de Loverbosch	3
ACTUEEL	
De Tijd bespaart en staat te koop	4
Journalisten in het getouw tegen uitholling werkvoorwaarden	5
Ombudsdienst vormt spil Raad voor de Journalistiek	6
Senaat rondt bronnengeheim in januari af	7
Al 120 gedode journalisten in 2004	15
Journalistieke vrijheden in Turkije nog altijd bedreigd	15
Het Laatste Nieuws en de foto's van Raymond Goethals	15
SCHEEF BEKEKEN	7
MENS ACHTER HET NIEUWS	
Griet Schrauwen (Weekend Knack) voelt zich weer kiplekker	8
WORD (OPNIEUW) LID VAN DE VVJ !	9
SERVICE	
Voordeeltarief Belgacom veronderstelt attente uitgever	10
Ook in 2005 gratis Omnipas De Lijn	10
DE DEADLINE VOORBIJ	
Mark Vlaeminck over (d)evaluaties	13
RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK	
Lucas Catherine c/ Mia Doornaert	14-15
REPORTAGE	
Wouter Dambre over NewsXchange 2004	16
Nancy Nackaerts was in Marokko	17
ONDER EMBARGO	18

Journalist

MAGAZINE VAN DE
VLAAMSE VERENIGING VAN
BEROEPSJOURNALISTEN (VVJ)

COÖRDINATIE

Pol DELTOUR
pol.deltour@journalist.be
Luc STANDAERT

VASTE MEDEWERKERS

Jan BACKX
Kim DUCHATEAU
Marleen SLUYDTS
Johan VAN CUTSEM
Luc VANHEERENTALS
Mark VLAEMINCK
Photo News

REDACTIESECRETARIAAT EN ABONNEMENTEN

Résidence Palace
Blok C - Lokaal 2232
Wetstraat 155 - 1040 Brussel
Tel. 02/235.22.70
Fax 02/235.22.72
info@journalist.be
www.journalist.be

ABONNEMENTEN

Lisbeth MOONS
Zie adres hierboven
lisbeth.moons@journalist.be

PUBLICITEITSREGIE

Media-Service
info@media-service.be

LAYOUT EN DRUK

Drukkerij Deman NV
Nijverheidslaan 5
8970 Poperinge
Tel. 057/33 67 21
Fax 057/33 40 18

Van de redactie

NIEUWJAARSWENSEN

Marc Van de Looverbosch

Bij het begin van een nieuw jaar past een nieuwjaarsbrief vol vrome wensen en goede voornemens. We hebben er ook een paar. Om te beginnen, beste collega's, een betere combinatie van werk en gezin. De onmogelijke uren waarop een groot deel van ons moet draaien, wegen zwaar op het thuisfront. Een onderzoek naar stress en relatieproblemen bij mensen die in de journalistiek actief zijn, zou voorstelbaar slechte resultaten opleveren. En de vaak ondermaatse beloning die daar tegenover staat is onvoldoende om al dat leed te compenseren. We hopen dat er op de verschillende redacties aandacht komt voor die 'zachte' kanten van het beroep: wij zijn ook maar mensen. Al beseffen ze dat niet altijd op het niveau van de directies.

Als ik dan toevallig hoor hoe toplui van ondermeer regionale zenders tegenover bedrijfsleiders en politici bluffen met hun 'nieuwe aanpak' – zo weinig mogelijk kosten met een zo hoog mogelijk rendement – dan breekt mijn klomp. Alsof de Vlaamse pers fier mag zijn dat er binnenkort overal gewerkt wordt met 'journalisten' die tegelijk de handcamera en de microfoon vasthouden. En dan maar klagen over een gebrek aan kwaliteit. Zo stevenen we recht af op een aanbod dat nieuws brengt als het verkoopbaar is en bestaat uit het kritiekloos verspreiden van verklaringen zonder enig tegengewicht. Als het maar goed klinkt of als er maar mooie beelden zijn. En zelfs dat laatste komt in de verdrukking. We staan niet ver meer af van 'exclusieve' foto's die via de gsm van een goedmenende amateur op de frontpagina van een krant verschijnen. Beroepsfotografen zijn toch zo duur en doen toch zo moeilijk over de vergoedingen die ze vragen. De digitalisering dreigt uit te draaien op een debilisering van de professionele pers.

Gelukkig is er na een goed onderhoud half november met de nieuwe Vlaamse minister van de media, Geert Bourgeois, toch enige hoop. Hij is alvast bereid om te onderzoeken hoe de steun aan de pers kan worden gekoppeld aan kwaliteitsvoorwaarden, zoals behoorlijke contracten, redactiestatuut en opleiding.

2005 begint helaas niet zo goed voor de collega's van De Tijd, die in de etalage staat. Het zou ontzettend jammer zijn dat zo'n kwaliteitsvolle krant uit de markt wordt geprezen. En overgenomen wordt door een of andere (buitenlandse?) groep die er dan weer een andere stempel op wil drukken. De concentratiebewegingen in de pers, het is een zaak die we – hopelijk samen met de politici – op de voet willen volgen. Waar blijft het zo hoog geprezen principe van Vlaamse verankering?

Volgend jaar willen we met de VVJ de koepel van onze organisatie verbreden. Alle collega's met een T-kaart (die officieel technische bijstand verlenen aan beroepsjournalisten) kunnen dan ook lid worden van de VVJ. Op het terrein werkt iedereen met iedereen samen, waarom zouden we dat dan ook niet doen op het vlak van de organisatie? Oude muren mogen best gesloopt worden als ze beginnen af te brokkelen.

2005 gaan we in elk geval ook in met onze nieuwe VVJ-website. We raden u warm aan er zoveel mogelijk gebruik van te maken. Het staat nu nog in zijn kinderschoenen, en alle suggesties blijven dan ook welkom. Ons kerstekind moet immers uitgroeien tot een flinke knaap.

Foto: Johan Van Cutsem

DE TIJD BESPAART EN STAAT TE KOOP

Pol Deltour

Het gaat De Tijd niet voor de wind, dat was al langer duidelijk. Het goede nieuws is dat er niet onmiddellijk naakte ontslagen vallen. Het slechte dat de concentratiebeweging in de Vlaamse media zich straks nog meer doorzet.

Hoe een balletje rollen kan. Dan staat er eens een beleidsman op die werk wil maken van de administratieve vereenvoudiging in het land, tekent hij meteen voor het doodvonnis van De Tijd als onafhankelijke zakenkrant. In het begin van het jaar zagen de bedrijfsresultaten van het uitgeversbedrijf er nochtans nog goed uit. Algemeen directeur Hans Maertens gokte, na jaren van verlies, op een break-even. Maar de afschaffing, voor bedrijven, van enkele publicatieverplichtingen in de pers, gooide lelijk roet in het eten. De Tijd derft hierdoor ruim 3 miljoen euro aan inkomsten, dat is 10 procent van haar omzet. Voor de krantensector in het algemeen belooft het verlies op jaarbasis 10 miljoen euro. Besparen, is dus de eerste boodschap. Vrijdag keurde de raad van bestuur van Uitgeversbedrijf Tijd een saneringsplan goed van 2 miljoen euro. Twee derde daarvan moet komen

van operationele besparingen, een derde van inleveringen door het personeel. Er worden geen gedwongen ontslagen gepland, maar een tiental tijdelijke contracten zullen niet verlengd worden en er worden ook mensen overgeplaatst binnen het bedrijf. Bij De Tijd werken ongeveer driehonderd mensen.

Ondertussen gaat De Tijd ook op zoek

naar een overnemer - officieel heet dat "een strategische partner die het bedrijf kan ondersteunen en ontplooiën". De raad van bestuur, met achter zich nog altijd het VEV en zijn sociaal secretariaat SDWorx als de grootste aandeelhouder, gelastte KBC Securities met een opdracht in die zin. De drie grote Vlaamse krantengroepen staan alleszins al stevig in het gelid. Wie zeker een bod doet is De Persgroep, mogelijk in een combinatie met Rossel en Roularta. Ook VUM Media is sterk geïnteresseerd.

En Concentra heeft als belangrijk onderdeel dat het de krant De Tijd nu reeds drukt.

Uitgeversbedrijf De Tijd, dat naast de krant ook De Belegger, Tijdnet en Tijd Beursmedia omvat, wordt voorzichtig op 40 miljoen euro geschat. De krant maakte in de loop van dit jaar een opvallende evolutie door van financieel-economische zakenkrant naar algemene kwaliteitskrant. Zowel inhoud en vorm werden duchtig opgefrist. Op de redacties van De Standaard (VUM) en De Morgen (De Persgroep) worden de verwickelingen rond De Tijd dan ook met heel bijzondere aandacht gadeslagen.

AANDEELHOUDERS VAN UITGEVERSBEDRIJF TIJD

	%
VEV	35,33
SD Worx (sociaal secretariaat VEV)	10,49
Gevaert	10,00
Mercator & Noordstar	8,00
KBC pensioenfonds	7,02
Brussels Securities (GBL)	6,50
Personeel	5,18
Regio (Copeba-Ibel)	4,39
RMBB (Boerenbond)	3,60
Eigen aandelen	3,60
Ibervest	2,00
Bredcover	1,60
Janssen Pharmaceutica	1,44
Familie Huyghe	0,48
Regionale Uitgeversgroep/Concentra	0,36

Bron: De Tijd

OOK ANDERE VLAAMSE KRANTEN ZITTEN IN EEN DIP

De Tijd beleeft harde tijden, maar ook het gros van de andere Vlaamse kranten zit in een mindere periode. Dat blijkt uit de CIM-cijfers voor het derde kwartaal van 2004. Alleen de VUM-kranten gingen vooruit.

De verkoop van alle Vlaamse dagbladen daalde voor het eerst sinds lang, met 1,3 procent. De betaalde verspreiding komt daarmee op 962.000 exemplaren per dag. In heel België werden in het derde kwartaal 1,44 miljoen kranten verkocht, een daling met 0,37 procent.

Zes van de acht Vlaamse titels verkochten minder kranten. De Tijd moest 2,46 procent inleveren, De Morgen ging liefst 3,96 procent achteruit. In het segment van de kwaliteitskranten houdt alleen De Standaard stand, met een stijging van 1,75 procent.

Voor het eerst sinds lang verloor ook Het Laatste Nieuws van haar pluimen: min 2,73 procent. Het Nieuwsblad daarentegen ging met 1,91 procent vooruit, maar Het Volk verloor dan weer 4,97 procent. Gazet van Antwerpen verkocht in het derde kwartaal 1,55 procent minder kranten, Het Belang van Limburg 0,90 procent minder.

Enkel de VUM-kranten en De Tijd publiceerden echo's van deze laatste CIM-cijfers. De andere Vlaamse kranten zwegen dit keer in alle talen. De hoofdredacties kunnen zich daarbij althans voor een deel verschuilen achter het argument dat de inkrimping een gevolg is van de lagere verkoop tijdens de zomermaanden, die in het derde kwartaal begrepen zijn. (PD)

JOURNALISTEN IN HET GETOUW TEGEN UITHOLLING WERKVOORWAARDEN

Pol Deltour

In diverse nieuwsbedrijven zetten journalisten zich de voorbije weken schrap tegen de aantasting van hun loon- en werkvoorwaarden. Dat gebeurde met wisselend succes. De VVJ leverde waar gewenst en mogelijk logistieke steun.

VUM

Bij de VUM (De Standaard/Het Nieuwsblad/Het Volk) wordt de bestaande CAO in 2005 met een jaartje verlengd. In de loop van het jaar gaan de personeelsdélégés de tekst toetsen aan de praktijk en de problemen in kaart brengen. Dat moet eind 2005 leiden tot verkennende gesprekken met de directie.

Ondertussen hebben een dertigtal freelance fotografen verbonden aan Het Nieuwsblad/Het Volk op 29 november een opmerkelijke actie gevoerd tegen een nieuwe vergoedingsregeling die de VUM-directie hen wil opleggen. De fotografen vergastten iedereen die het VUM-gebouw in Groot-Bijgaarden binnen ging op een glaasje vers geperst sinaasappelsap. De VUM-directie, die tot dusver 30 euro betaalde voor elke gepubliceerde foto, wil voortaan slechts nog 15 euro betalen voor de tweede foto en 10 euro voor de derde foto verbonden aan een opdracht. Voor de beeldjournalisten is dat onaanvaardbaar nu het basistarief van 30 euro in de verste verte niet volstaat om de kosten van een opdracht te dekken.

De VUM verklaarde zich uiteindelijk akkoord met een verhoging van het basistarief tot 30,75 euro, maar weigert af te stappen van de 'degressiviteit' in de tariefstructuur.

De directie benadert de fotografen nu individueel, met de bedoeling de nieuwe regeling vanaf Nieuwjaar te doen ingaan.

De Persgroep

Bij De Persgroep, meer bepaald Het Laatste Nieuws, ondertekenen personeelsvertegenwoordigers en directie een nieuwe CAO waarin (eindelijk) extra vergoedingen worden toegekend voor weekendwerk. Vanaf de elfde weekendprestatie in 2005 wordt er 40 euro toegekend, vanaf de 21ste weekendwerkdag krijgt de journalist 60 euro. Die bedragen lopen geleidelijk op in de vier jaren waarover de CAO loopt. Zo leveren weekendprestaties in 2008 vanaf de elfde week 70 euro op en vanaf de 21ste week 105 euro. Als De Persgroep alsnog met een zondagskrant begint voor Het Laatste Nieuws, wordt het tarief van 2008 onmiddellijk ingevoerd. De regeling is van toepassing op journalisten en layouters.

Keerzijde van de medaille is dat de bestaande loonbarema's worden ingeknipt. Meer bepaald in de categorieën B en C worden de anciënniteitsladders afgetopt op respectievelijk 25 en 20 jaar, waar ze tot dusver 30 en 25 jaar beliepen. In categorie A blijft de barema-anciënniteit beperkt tot 6 jaar.

Het personeel van Het Laatste Nieuws mag zich overigens

opnieuw aan een winstaandeel verwachten in juli 2005 - een unicum in de Vlaamse pers. Het succesjaar 2003 leverde in dit verband al een mooi surplus op van zowat 700 euro netto.

Concentra

Ook bij Gazet van Antwerpen en Het Belang van Limburg zijn de voorbije maanden CAO-gesprekken gevoerd - de resultaten laten nog even op zich wachten.

Ook bij Concentra heerst intussen veel onvrede onder de freelancers wegens de barre vergoedingsvoorwaarden. Zo kregen fotografen onlangs nog het bericht in de bus dat ze verondersteld worden alle auteursrechten op hun beelden "onbeperkt en zonder enige vergoeding" over te dragen aan Concentra Media.

Sanoma

Bij Sanoma (Humo, Flair, Libelle e.a.) worden vijftien personen met brugpensioen gestuurd in het kader van het Strategisch Plan. Komen in aanmerking: medewerkers die 58 jaar geworden zijn voor 31 december 2004 en minstens 25 jaar in effectieve loondienst hebben gewerkt binnen het bedrijf. De directie overlegt eerstdaags met de personeelsdelegatie over de algemene voorwaarden van het conventioneel brugpensioen.

AVS

De Oost-Vlaamse regionale tv-zender AVS heeft met de VVJ gesprekken gevoerd over een nieuwe standaardovereenkomst voor de freelance cameramannen. Die gesprekken drongen zich op nadat bij de cameramannen verzet was gerezen tegen een ontwerp van aannemingsovereenkomst dat sterk in het nadeel van de freelancers was. Ondermeer op het stuk van de kostenregeling en de beroepsaansprakelijkheid beloofde AVS alvast meer evenwicht in de regeling te brengen.

WTV

De klacht van ex-journalist Johan Persyn tegen de West-Vlaamse regionale tv-omroep WTV wegens schending van het redactiestatuut is bij het Hof van Cassatie aanbelaand. WTV ontsloeg Persyn zonder het advies van de redactieraad daarover in te wachten, zoals het redactiestatuut nochtans formeel oplegt. Het arbeidshof van Gent bedekte de fout met de mantel der liefde, en legde aldus een bom onder de weinige redactiestatuten die sowieso in de Vlaamse mediahuizen bestaan. De VVJ ondersteunt het cassatieverzoek.

LUC STANDAERT NIEUWE VOORZITTER JAM

Luc Standaert, politiek journalist bij Het Belang van Limburg en oud-voorzitter van de VVJ, is de nieuwe voorzitter van de Journalisten Auteurs Maatschappij (JAM). Hij volgt Guido Roelants op, die een paar maanden geleden ontslag nam. Hilde Masui, van De Bond, is eveneens verkozen tot nieuw bestuurslid. De JAM besliste op zijn jongste algemene vergadering overigens om te verhuizen naar een pand in de Vandendriesschelaan in Woluwe, een boogschuit verwijderd van de Résidence Palace waar de vereniging nu nog gehuisvest is.

Ook bij **SOFAM**, de auteursmaatschappij voor fotografen en andere 'visuele kunstenaars', is er een wisseling van de wacht. Daar is de voormalige zaakvoerder Eddy Cochez vervangen door Sandrine Sepul. (PD)

OMBUDSDIENST VORMT SPIL RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK

De ombudswerking vormt het zwaartepunt van de activiteiten van de Raad voor de Journalistiek. Liefst 16 van 27 dossiers in 2004 werden beëindigd na een minnelijke regeling door toedoen van ombudsman Flip Voets.

Dat is gebleken op de jaarvergadering van de VZW Raad voor de Journalistiek. Het aantal klachten bleef in 2004 overigens binnen de perken. Tussen 1 januari en 30 november werden 25 nieuwe dossiers geopend. De Raad voor de Journalistiek behandelde ondertussen ook nog 14 klachten die al in 2003 waren ingediend.

De helft van de klachten wordt ingediend door een particulier, de andere helft door of namens een organisatie. In tegenstelling tot wat vaak gezegd wordt, zijn er maar weinig journalisten of media zelf die klacht indienen (2 in 2004).

De meeste klachten zijn gericht tegen een dagblad: 16 in het totaal. Acht klachten waren tegen een televisieprogramma gericht en vijf tegen een magazine. Ook één radioprogramma en één fotoagenschap kregen kritiek te verwerken.

De goede helft van de klachten in 2004 had betrekking op onzorgvuldige berichtgeving: fouten, slechte bronnencontrole, geen wederwoord. Daarnaast kloegen tien personen over een inbreuk op hun privacy. Eén klacht betrof de schending van een embargo, een andere het 'niet-respecteren van afspraken' en nog een andere vermeende belangenvermenging.

Van de 27 dossiers die in 2004 afgesloten zijn, werden er vijf kennelijk onontvankelijk of ongegrond verklaard. In 16 gevallen bereikte ombudsman Flip Voets een minnelijke

regeling en in de zes resterende dossiers diende de eigenlijke Raad voor de Journalistiek tot een beslissing te komen.

Vragen

De ombudsman beantwoordde daarnaast ruim honderd vragen om informatie rond journalistieke beroeps-ethiek. Verder was de Raad betrokken bij de publicatie van twee informatieve folders, de eerste over de rol van de pers bij (het voorkomen van) zelfdoding, de tweede rond berichtgeving over geesteszieken. De Raad keurde in 2004 ook nog een richtlijn goed inzake 'handel met voorkennis, marktmanipulatie, beleggingsaanbevelingen en belangenconflicten'. Daarmee speelt hij in op Europese Richtlijnen met betrekking tot financiële informatie en de verantwoordelijkheid van de pers daarin. Met de zelfregulerende maatregel, die nu eerst nog met de Bankcommissie besproken moet worden, hoopt de Raad voor de Journalistiek overheidsbemoediging met de financiële berichtgeving in de nieuwsmedia tegen te gaan.

In het kader van de jaarvergadering van 7 december werden ook nog enkele mandaten opnieuw ingevuld. Zo vervoegen, op voordracht van de VVJ, Leen Uyterhoeven en Astrid Rubbens de groep van 'externe leden' van de Raad. Leen Uyterhoeven is behalve woordvoerder van de NMBS actief in de vereniging van overheidsvoorlichters Kortom, waar ze zich met de deontologie van de overheidsinformatie inlaat. Astrid Rubbens is professioneel actief in de sector van het slachtofferonthaal. Koen Clement (Magnet Magazines/De Persgroep) is dan weer opgenomen in het bestuur van de VZW die de Raad voor de Journalistiek ondersteunt.

Pol Deltour

ZIN OM 2500 EURO OP ZAK TE STEKEN?

NEEM DEEL AAN DE PERSPRIJS 2005 VAN DE PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

Misschien maakte u de afgelopen twee jaren wel een reportage over Vlaams-Brabant. Een doorwrochte analyse van de taalfaciliteiten in de Vlaamse Rand, een reeks over het economisch weefsel rond de luchthaven, een luchtig verslag over een regionaal initiatief... Elk **geschreven werk** dat bijdraagt tot een betere beeldvorming van de provincie Vlaams-Brabant (bestuur en/of regio) en dat in 2003 of 2004 in de Vlaamse media verscheen kan meedingen. Kandidaturen zijn welkom tot eind januari 2005.

Meer inlichtingen, reglement en deelnameformulier bij de Provincie Vlaams-Brabant, Informatiedienst, Provincieplein 1, 3010 Leuven, tel. 016-26 71 64, info@vl-brabant.be, www.vlaamsbrabant.be/reglementen

PROVINCIE
VLAAMS-BRABANT

VB-PUBLI IN VUM-KRANTEN WEKT WEINIG ANIMO

Afgezien van de kritiek van de VZW Redactie bij de VUM-kranten zelf, krijgt de publicatie van de Vlaams Belang-advertenties in De Standaard, Het Nieuwsblad en Het Volk maar weinig tegenwind. De meest virulente reactie kwam van de journalisten van Vers l'Avenir, dat met de VUM in de holding Mediabel zit. De VA-redacties vragen hun collega's in Groot-Bijgaarden met aandrang om neen te zeggen tegen "reclamegeld dat stinkt". De Morgen wist dan weer dat zeven Gentse theateragentschappen hun abonnementen op De Standaard opzegden en verdere acties op het getouw willen zetten. De bestuursraad van de VVJ van zijn kant oordeelde het niet opportuun zich in de polemiek te mengen. (PD)

SENAAT RONDT BRONNENGEHEIM PAS BEGIN 2005 AF

Pol Deltour

De Senaat zal allicht pas na het Kerstreces werk maken van de wet op het journalistieke bronnengeheim. De 'evocatietermijn', binnen dewelke de senatoren de tekst terug aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers moeten bezorgen, is in extremis verlengd tot 19 januari 2005.

De Senaatscommissie voor Justitie moet zich nog altijd uitspreken over diverse amendementen op het wetsontwerp van de Kamer. Deze komen in grote lijnen tegemoet aan de journalistieke verzuchtingen die een AVBB-delegatie tijdens een hoorzitting had geformuleerd. Zo wordt de reikwijdte van het bronnengeheim uitgebreid tot alle redactiemedewerkers die samen met de journalist kennis kunnen nemen van de vertrouwelijke herkomst van informatie.

De schrapping van het bronnengeheim in gevallen van 'terroristische dreiging' wordt genuanceerd. In een amendement schrijft PS-senator Philippe Mahoux dat de bedreiging in kwestie een duidelijk fysiek karakter moet hebben. De AVBB erkent dat het journalistieke recht op geheimhouding

van de bronnen beperkt kan worden ter voorkoming van levensdelicten als ontvoering of gijzeling.

Ook belangrijk is dat een journalist die zijn bronnen beschermt niet langer persoonlijk vervolgd zou kunnen worden voor 'medeplichtigheid aan de schending van het beroepsgeheim' door zijn informant. Tot dusver gold die immuniteit enkel voor vervolgingen wegens 'heling van verduisterde documenten'. Een ander amendement houdt in dat een journalist die door justitie of politie ondervraagd wordt over zijn bronnen, vooraf expliciet gewezen wordt op zijn zwijgrecht. Tot slot zouden alle bewijsmiddelen en procedurestappen die het journalistieke bronnengeheim schenden, nietig worden verklaard. Ook hierop had de AVBB aangedrongen.

Aldus lijken de meeste politieke fracties in de Senaat er op uit om in het Kamervoorstel mooi alle poortjes te sluiten die justitie nog altijd toelieten het journalistieke bronnengeheim te omzeilen.

s c h e e f b e k e k e n

"Alle respect voor collega's die steuncomités oprichten voor slachtoffers van conflicten, maar dat vind ik niet mijn taak. Ik ben op zo'n plek om op een eerlijke, correcte manier verslag uit te brengen, niet om hulpverlener te spelen. Al laat het me natuurlijk niet koud als een vrouw mij haar verhaal doet terwijl ze beide handen op de kist van haar dode kind laat rusten. Maar dan nog zal ik altijd afstand bewaren. Wie zich door zijn emoties laat leiden, houdt het niet vol."
VRT-tv-journalist Johan Depoortere in Gazet van Antwerpen van 11 december 2004

"Ik heb nooit - ook niet als producent - ten koste van alles winst willen maken. Sterker nog, ik heb programma's gemaakt - ik ga geen namen noemen want dat zou niet passen tegenover de klant - waar ik verlies op heb gemaakt. Ik heb er nooit van gedroomd om veel geld te hebben, maar ik heb het geluk gehad dat het op een bepaald moment kwam. En toen het kwam, heb ik het aanvaard."
Paul Jambers in Het Belang van Limburg van 20 november 2004

"We leveren niet langer visa aan de journalisten van National Geographic zolang ze deze fout niet recht gezet hebben."
Een Iraanse beleidsverantwoordelijke na de publicatie in National Geographic van een kaart waarin de 'Perzische Golf' de 'Arabische Golf' wordt genoemd

"Phara de Aguirre is de enige vrouw die van pesten op het werk haar beroep heeft gemaakt."
Conférencier Geert Hoste in zijn eindejaarsshow 'Patat'

"Weet u waarom u nooit de echte onthoofding op tv ziet? De opdrachtgever roept altijd 'cut!'."
I(bi)dem

"De Morgen is nu een krant van Europees niveau."
Hoofdredacteur Rudy Collier naar aanleiding van de bekroning van De Morgen als 'Europe's best designed newspaper'

"Volgende week is iedereen het prinselijke mistasten vergeten. Dezelfde kranten zullen dan plaats inruimen om met een in stroop

en wierook gedrenkte pen de maturiteit, de intelligentie en het verantwoordelijkheidsbesef van dezelfde Filip te roemen."
Bart Brinckman in De Standaard van 2 december 2004

"Het is uitzonderlijk dat je als vrouw van veertig nog aan een tv-carrière begint. Dat is alleen maar mogelijk in een politiek programma. Mijn voordeel is juist dat ik ervaring heb en door de politici au sérieux word genomen. Dit zou niet kunnen als ik 24 was en pas enkele maanden bij de VRT werkte."

Kathleen Cools over haar stap van de radio naar Villa Politica op Canvas/VRT, in Het Belang van Limburg van 26 november 2004

"De media werken in de optiek van veel rechters niet als doorgeefluik, maar als een instantie die een karikatuur van de rechterlijke macht aan het publiek opdringt. (...) Rechters en parket-magistraten willen die negatieve berichtgeving counteren door meer en uitdrukkelijker te reageren op onjuiste of verdraaide berichtgeving. (...) Zij vinden dat, ondanks grote stappen voorwaarts zoals het aanduiden van persmagistraten, justitie nog altijd te weinig reageert op de berichtgeving in de media."

Uit het eindrapport van een grootschalig onderzoek van het Federaal Wetenschapsbeleid naar de verhouding tussen justitie en publieke opinie

"De weerstand tegen autoriteit groeit. Nu, in een groeiperiode met zelfzekere consumenten, voelen mensen zich machtiger. Het vertrouwen in journalisten, politici en managers daalt. Wie we wel nog vertrouwen, zijn artsen en leerkrachten, juist die vertrouwensberoepen waarmee we persoonlijk contact hebben."

Communicatie-adviseur Fons Van Dyck in Weekend Knack van 1 december 2004

"[Ik] ben bereid om blootgesteld te worden aan Zyklon B gedurende tenminste 15 minuten in dezelfde atmosferische en architecturale omstandigheden die zowel daders als slachtoffers [van de gaskamers in Auschwitz] beschreven hebben. De test zal in mijn voordeel worden beschouwd als ik nog steeds in leven ben na 15 minuten."

Negationist Siegfried Verbeke in een brief aan P-magazine

GRIET SCHRAUWEN VOELT ZICH WEER KIPLEKKER

Jan Backx

De vader van Griet Schrauwen was ingenieur. Maar als klein meisje vertelde de nu stevig bereisde Weekend Knack-redactrice overal dat haar papa "een uitvinder" was! Noem het het allereerste staaltje van Griets verbale talent. Het meisje dat opgroeide in een gezin van acht kinderen is ondertussen driemaal oma geworden. Professioneel gezien heeft ze er bijna haar tweede jaar in een lagere, halftijdse versnelling op zitten. Hoe dat voelt?

Schrauwen: "Mijn prille jeugd sleet ik niet in Antwerpen maar in Merksem en aansluitend in 's-Gravenwezel. Ik werd pas echt Antwerpse toen ik op internaat ging bij de nonnen. Vooral om thuis weg te zijn wou ik later absoluut op kot. Naar Leuven, om er theologie te studeren. Daar konden pa en ma niet tegenop. Maar mijn gestudeer hield ik hooguit een half jaartje vol. Er verscheen een partner in beeld, op mijn twintigste was ik getrouwd en er kwamen een zoon en een dochter. Eens mijn kroost uit de luiers, besloot ik opnieuw te gaan blokken: regentaat Nederlands-Engels-Geschiedenis. Maar met mijn diploma op zak stelde ik in 1978 vast dat er geen jobs waren en ik nummer 78 was op de wachtlijst van het Antwerps stedelijk onderwijs. Gelukkig vond ik iets tijdelijks: les geven aan Nederlandsonkundigen. Een boeiend, super gemotiveerd publiek: van Chinese en Russische ingenieurs tot analfabeten uit Afrika! 't Was een hectische tijd, waarin ook mijn huwelijk op de klippen liep."

Wanneer zag ze dan het journalistieke licht, vraag ik haar. Schrauwen: "In 1979 klopte ik aan bij de BRT-radio, dienst Volwassenenvorming. Daar kreeg ik op donderdagavond één uurtje zendtijd. De creatieve uitdaging was formidabel: zelf onderwerpen kiezen, met de bandrecorder op stap, de achtergrondmuziek selecteren. Ik blikte van alles in: judo, alternatief reizen, survival in de bossen... Ik had een formidabele producer, Bert Govaerts, nu de man van 'Histories'. Minpunten: geen langetermijncontract en ik moest 's avonds ook nog altijd Nederlandse les geven. Zekere dag vertelde Bert Govaerts me over een Libelle-advertentie: 'Ze zoeken daar een vaste redactrice.' Het leek me een verschrikking, ik stelde mijn sollicitatie zolang mogelijk uit en nam zelfs nog een smak vakantie, toen bij Libelle voor mij het licht op groen sprong.

"Maar het viel er reuze mee. Het eerste jaar toerde ik al door Zwart-Afrika, Japan, Dallas. In die tijd liep op tv de 'Shogun'-reeks. Hoofdredacteur Marcel De Borger gaf me een pak dollars mee en had één nachtje voor me geboekt in de Hilton van Tokio. Opdracht: blijf drie weken weg en kom met mooie Japan-reportages terug! Water en bloed heb ik er gezweet!"

Bij Libelle zat toen ook Tessa Vermeiren, merk ik op. "Juist", antwoordt Griet. "We hebben er samen vijf jaar doorgebracht. Toen stapte Tessa over naar Knack om er de Weekend-bijlage uit te bouwen tot een stevig magazine met een eigen gezicht. Drie maanden later volgde ik haar. Het was 1985. Rond onze verhouding moeten geen doekjes gewonden worden: Tessa werd bazin, ik werd de werkmens. Twee dingen hield ik goed voor ogen: ik wou me nooit spe-

cialiseren en ik wou me evenmin vast rijden in softe onderwerpen, à la vrouw-en-gezin."

Gespierde taal, toch wel... "Ja, maar vergis je niet. Rond 1990 heb ik anderhalf jaartje op de redactie van de échte Knack gezeten. Maar dat mannenbastion lag me helemaal niet. Terug bij de Weekend-editie kreeg ik eind de jaren '90 nogal wat deskwerk te doen. Het botste met mijn temperament en de burnout lag op de loer. Trui Moerkerke, die nu mijn hoofdredactrice is, zag de bui hangen en gaf me opnieuw faciliteiten om te schrijven en te reizen. Laatst zat ik in Costa Rica. Ik voel me weer kiplekker en dat halftijds statuut werkt zowel voor mij als voor het blad prima."

De snuisterijen in haar interieur verraden alleszins dat het om een bereisde dame gaat. Of ze ook Groten der Aarde geïnterviewd heeft? Ze schudt snel wat namen uit de mouw: Roald Dahl, Audrey Hepburn...

Maar even opvallend zijn de foto's van de kleinkinderen in het vertrek. Wat spookt ze eigenlijk uit als er geen Weekend Knack op stapel staat, wil ik nog weten. "Schrik niet, hé: ik heb thuis géén pc en géén laptop! Ik ben wél begeesterd door een avondlijke naaicursus: maak van alles voor de kleinkinderen en voor mezelf! En ik lees behoorlijk wat af, zonder te vergeten dat ik mijn lijf wekelijks uitlever aan de weldaden van callanetics."

Word (opnieuw) lid van de VVJ/AVBB !

Met het jaareinde in zicht, veroorlooft de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten (VVJ) het zich alle (beroeps)journalisten opnieuw te vragen zich aan te sluiten als lid.

We doen dit met de vaste overtuiging dat ook in 2005 alleen een sterke beroepsvereniging waarborgen biedt voor een behoorlijk professioneel, sociaal en intellectueel statuut van de beroepsjournalist. Wat de VVJ/AVBB u in dit verband te bieden heeft, vindt u terug in het novembernummer van De Journalist.

Gelieve de voor u relevante bijdrage over te schrijven vóór 31 december 2004 op de rekening van de VVJ, dit met vermelding van uw erkenningsnummer (N..... of NS.....). Na ontvangst van uw betaling bezorgen we u zo vlug mogelijk de voor u bestemde documenten (validatievignet 2005, stageperskaart 2005, lidkaart erelid 2005, treinkaart).

	Lidgeld 2005
Beroepsjournalisten (brug)gepensioneerden	105 euro
Journalisten-stagiairs	70 euro
Ereleden	75 euro

NOG EVEN OPGELET:

- De stagiairs-beroepsjournalist, de ereleden en de voormalige houders van een NMBS-vrijkaart 1ste klas zijn intussen reeds individueel aangeschreven door het secretariaat. Indien ze reeds ingingen op deze brief, hoeven ze vanzelfsprekend *niet* in te gaan op huidig schrijven !
- Ook foto- en filmjournalisten moeten *niet* ingaan op onderhavig bericht. Zij worden met een afzonderlijke brief van de Vereniging van Beeldjournalisten (VBJ) op de hoogte gebracht van de prijs en de modaliteiten van het lidmaatschap.
- Voor alle andere beroepsjournalisten geldt deze uitnodiging tot betaling als enige kennisgeving !
- Beroepsjournalisten die ondanks alles géén lid wensen te worden van de VVJ/AVBB, kunnen met bijgevoegd overschrijvingsformulier ook de jaarlijkse validatievignetten voor hun perskaart (€ 24) en voor hun autopersplaat (€ 34) betalen.

Alvast bedankt, en beste groeten.

Het VVJ/AVBB-secretariaat

Pol Deltour
Lisbeth Moons
Marleen Sluydts

KOPIE CLIENT

bedrag in letters

memodatum bedrag in EUR

rekening opdrachtgever

rekening begunstigde

210-0319706-46

naam begunstigde

V.V.J.

1040 BRUSSEL

mededeling

datum afgifte

EURO

Kopie cliënt enkel bij storting voorleggen

handtekening(en)

EURO

datum ondertekening

OVERSCHRIJVING OF STORTING

Bij manuele invulling, één zwart (of blauw) karakter per vakje Niet ter betaling aanvaarden

memodatum (facultatief) (enkel voor uitvoering in de toekomst) bedrag EUR CENT

rekening opdrachtgever rekening begunstigde

210031970646

naam en adres opdrachtgever naam en adres begunstigde

V.V.J.

RES. PALACE - WETSTRAAT 155

1040 BRUSSEL

mededeling (in HOOFDLETTERS)

Hieronder niets schrijven

VOORDELTARIEF BELGACOM VOOR BEROEPSJOURNALISTEN MET ATTENTE UITGEVER

Het halveprijs-voordeel dat beroepsjournalisten genieten bij Belgacom (zie DJ 75) veronderstelt alleen dat ze bij een attente uitgever werken. Die moet Belgacom een geëigend attest bezorgen en vereffent formeel ook het resterende bedrag.

Pol Deltour

Het verminderde tarief voor de pers gaat terug op het beheerscontract dat de Belgische Staat in 1992 afsloot met de telefoonmaatschappij. De begunstigen zijn alle uitgevers en bezoldigde beroepsjournalisten van dagbladen, informatieweekbladen en het persagentschap Belga. Niét dus de omroepen en hun journalisten. Wat de 'informatieweekbladen' betreft verduidelijkt het reglement nog dat het moet gaan om een weekblad "dat op hetzelfde papier en hetzelfde formaat is opgesteld als een dagblad" en aangesloten is bij de Nationale Federatie der Informatie Weekbladen" (NFIW, tegenwoordig FEBELMA). Tijdschriften en geïllustreerde bladen komen met andere woorden niet in aanmerking.

De voordeelregeling is van toepassing op zowel alle telefooninstallaties op de redactie(s) als de aansluitingen "in de woning van beroepsjournalisten die aan hun dienst zijn gehecht en geen enkel ander beroep uitoefenen". Freelance journalisten vallen spijtig genoeg uit de boot. Jan Margot, persverantwoordelijke van Belgacom: "We begrijpen wel dat zelfstandige beroepsjournalisten zich hier gediscrimineerd voelen. Maar de verklaring is dat deze tegemoetkoming eigenlijk een uitvloeisel is van de al veel

langer bestaande overheidssteun aan de opiniepers. Bovendien verbiedt de wet ons formeel om los van de expliciet genoemde prijsvoordelen bepaalde categorieën klanten te gaan begunstigen." Jan Margot wijst er wel op dat de Belgacom-klantendienst talrijke speciale tarieven hanteert, die ook interessant kunnen zijn. Alle info hierover op nummer 0800/22.800.

Het is de uitgever die de aanvraag om prijsvermindering moet indienen, en dit op speciale attesten die Belgacom ter beschikking stelt. Gaat het om een aansluiting in de woning van een beroepsjournalist, dan moet diezelfde werkgever het telefoonabonnement op zich nemen en alle kosten ervan vereffenen met Belgacom. Eventueel draagt de beroepsjournalist zijn abonnement dan over aan de werkgever. Het valt alleszins moeilijk in te zien dat een dagbladonderneming wegens deze administratieve formaliteit haar bezoldigde beroepsjournalisten het substantiële Belgacom-prijsvoordeel zou onthouden.

De vermindering zelf tot slot. Deze belooft vooreerst 50 procent op het basisabonnementsgeld voor de netlijn en op het abonnementsgeld voor het enkelvoudig toestel dat er eventueel op aangesloten is. Daarnaast wordt ook 50 procent vermindering toegekend op de kosten van het zonale en interzonale (niét het internationale) verkeer. Pas op: de vermindering geldt niet voor de bijkomende abonnementsgelden, zoals bij een geheim nummer of rechtstreekse inkiezing bij aankomst.

OOK IN 2005 GRATIS OMNIPAS DE LIJN VOOR BEROEPSJOURNALISTEN

Herman Welter

De Lijn verstrekt al enkele jaren aan journalisten met een geldige perskaart een gratis Omnipas. Die pas is geldig op alle bussen en trams van de Lijn in heel Vlaanderen.

Hoe vraag je een gratis Omnipas aan?

Stuur een briefje naar de dienst abonnementen van De Lijn in je regio (de adressen vind je hiernaast) mét:

- * een fotokopie van je identiteitskaart,
 - * een fotokopie van je blauwe perskaart mét vignet 2005 (beide kanten van de kaart fotokopiëren). Vermeld op je brief: Dienst abonnementen
- De Omnipas wordt per post toegestuurd. Bij deze alvast een compliment aan de abonnementendiensten van De Lijn voor de snelheid waarmee ze ons de Omnipas bezorgen.

De Lijn Antwerpen
Grotehondstraat 58
2018 Antwerpen

De Lijn Limburg
Grote Breemstraat 4
3500 Hasselt

De Lijn Oost-Vlaanderen
Brusselsesteenweg 361
9050 Gentbrugge

De Lijn West-Vlaanderen
Nieuwpoortsesteenweg 110
8400 Oostende

De Lijn Vlaams-Brabant
Martelarenplein 19, 3000 Leuven

De VVJ presenteert HAAR COMPLEET VERNIEUWDE SITE

The screenshot shows the homepage of the VVJ website. At the top, there are logos for 'VLAAMSE VERENIGING VAN BEROEPSJOURNALISTEN' and 'VERBONDEN MET: ALGEMENE VERENIGING VAN BEROEPSJOURNALISTEN IN BELGIE'. Below the logos is a navigation bar with links: 'NIEUWS VERENIGING (BEROEPS)JOURNALIST MEDIA J-DATABANK PUBLICATIES ZOEKERTJES VACATURES LINKS FORUM'. The main content area is titled 'Nieuws' and features three news items: 'Journalist mag vrijwillig brandweerman zijn', 'Selleslagh nieuwe hoofdredacteur Metro', and 'Vlaamse Scriptieprijs uitgereikt'. To the right, there is a search box with the text 'Kies hieronder een zoekterm om de website te doorzoeken:' and a dropdown menu. Below the search box are logos for 'sabam' and 'pd'. A red starburst graphic is overlaid on the right side of the screenshot with the text 'AL DUIZENDEN BEZOEKERS!'.

www.journalist.be

Met info over:

- De vereniging

- Over de VVJ/AVBB
- Raad van bestuur VVJ
- Magazine De Journalist
- Webstek www.journalist.be
- Redactie-afgevaardigden VVJ
- Regionale VVJ-afdelingen
- Werkgroep zelfstandigen
- JAM
- Erkenningscommissie
- Raad voor de Journalistiek
- Historiek AVBB/VVJ

- Het statuut van (beroeps)journalist

- Erkenning als beroepsjournalist
- Aanvaarding als stagiair
- Lidmaatschap van de VVJ/AVBB

- Onze publicaties

- De Journalist
- Vademecum voor freelancers
- Vademecum Pers en Gerecht
- Memorandum
- Deontologie
- Persconferentie organiseren
- Archief

- Mediahuizen

- Dagbladen
- Magazines
- Televisie
- Radio
- Pers- en foto-agentschappen
- Productiehuizen

En verder:

- Het laatste nieuws over media en journalistiek

- Onze journalistendatabank online

- Zoekertjes

- Vacatures

- Links

- Forum

De hernieuwde site is voor een goed deel toegankelijk voor het grote publiek. Welbepaalde delen en met name de Journalistendatabank, de jongste nummers van De Journalist en het forum zijn alleen beschikbaar voor VVJ-leden (en andere geregistreerde gebruikers).

– Vraagje over kunstonderwijs? –

Of over steun aan kunstenaars, loopbaanonderbreking, adoptie, minimumnormen voor huurwoningen ... ? Kortom, u heeft een vraagje voor de Vlaamse overheid? U krijgt van ons meteen het antwoord, of we wijzen u de weg ... elke werkdag tussen 9 en 19 uur.

De Vlaamse Infolijn
0800-3 02 01

Uw gids door de Vlaamse overheid

De deadline voorbij

(D)EVALUATIES

Een column van Mark Vlaeminck

De overgang van december naar januari is de leukste tijd van het jaar. Overal kleurrijke kerstlichtjes, verrassende cadeautjes in feestverpakking, verfijnd tafelen en al eens een glaasje teveel voor wie geen Bob is. Zo ziet de eindejaarsvreugde er voor de doorsnee Vlaming uit.

Journalisten echter hebben nog meer reden tot jolijt: rond de jaarwende krijgen zij niet alleen een gratis pas voor trein, tram en bus, daarenboven lopen zij ook nog eens kans te worden ontboden bij hoofdredacteur of chef voor het jaarlijkse evaluatiegesprek. En aan evaluaties heb ik de leukste herinneringen.

Tientallen chefs heb ik in mijn journalistieke loopbaan versleten. Gemiddeld om de dertien maand kreeg ik een nieuwe, ik heb het nauwkeurig berekend. Doorgaans vielen die dame en die heren wel mee, de grote meerderheid kon inderdaad spreken, lezen én schrijven, maar de uitzonderingen zorgden ervoor dat ik na al die jaren nog steeds de slappe lach krijg als ik aan sommige evaluatiegesprekken terugdenk.

Zoals die chef die mij aansprak met de mededeling: "Merk, iek lig de let hoeg". Het duurde eventjes voor ik besepte dat die snuggere leidinggevende eigenlijk bedoeld had: "Mark, ik leg de lat hoog", maar eenmaal dat communicatieprobleem opgelost, hebben we van dat evaluatiegesprek toch nog een gezellige babbel gemaakt.

Of die meneer met een drankprobleem die met alcohol schreef in plaats van met inkt. Hij moet wel een uitermate lelijke kater hebben gehad toen hij mijn evaluatieformulier invulde want zelfs mijn naam had hij fout gespeld. O, wat denk ik met vreugde aan die evaluatie terug.

(Foto Nick Hannes)

De hoofdvogel werd echter afgeschoten door een contactgestoorde die twaalf maanden lang tegen de helft van zijn ploeg nauwelijks een woord had gesproken maar die op het einde van het jaar bijna iedereen een dikke onvoldoende gaf. Zelf was de man ooit chef geworden omdat hij als schrijvende redacteur alleen maar stukken had gepleegd van zo'n grote saaiheid dat de hoofdredactie niet anders kon dan voor hem een job te zoeken waar hij tenminste geen lezers meer kon teisteren.

Ik herinner me de tijd dat formele evaluaties op een redactie nog niet waren uitgevonden. De tijd dat een chef of een hoofdredacteur

je de ene dag nog een complimentje maakte voor een goed stuk en de dag nadien wist dat het deze keer "op geen kloten trok". Uit de mond van een ervaren journalist maakte dat indruk. Je moest niet wachten tot de kerstperiode om een evaluatie te krijgen op een gedrukt formulier, je werd als het ware elke dag geëvalueerd. Mondeling. Soms zelfs zeer luid mondeling als je een heel slecht stuk had gepleegd. Dat had het grote voordeel dat je permanent wist waar je aan toe was.

Later kweekte men volgzaam boekhoudertjes die als gefrustreerde sinterklazen in hun Groot Boek naarstig noteerden wat je zo al had mispeuterd en die dat allemaal opkropten om het dan tegen kerstdag over je verbaasde kop uit te kieperen.

Evaluatie, zo keert Van Dale, is vaststellen wat iets of iemand waard is. Devaluatie is iets helemaal anders. In het woordenboek ligt de E gevaarlijk dicht bij de D. Misschien is dat de reden waarom evaluaties zo gemakkelijk devalueren.

**BESLISSING VAN DE RAAD VOOR DE JOURNALISTIEK
OVER DE KLACHT VAN LUCAS CATHERINE, AUTEUR
TEGEN MIA DOORNAERT, JOURNALISTE**

Met een brief van 2 april 2004 dient Lucas Catherine klacht in naar aanleiding van een artikel van Mia Doornaert in De Standaard van 19 maart 2004 onder de titel 'Appeasement zal terreur erger maken'. Mia Doornaert reageert met een brief van 13 april 2004, waarna de klager nog een repliek stuurt met een brief van 27 april 2004.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 27 oktober 2004. Lucas Catherine is in persoon verschenen, samen met Hugo Franssen, uitgever van EPO. Ook Mia Doornaert is in persoon verschenen. Zij werd vergezeld door Peter Vandermeersch, hoofdredacteur van De Standaard. Beide partijen hebben mondeling hun visie op de zaak toegelicht.

Enkele dagen voor de zitting heeft Mia Doornaert nog een tekst met bijlagen bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek. Tijdens de hoorzitting heeft Lucas Catherine nog enkele documenten overhandigd. Alle ingediende stukken werden meegedeeld aan de tegenpartij.

DE FEITEN

Op 19 maart 2004 verschijnt op een opiniebladzijde van De Standaard een artikel van Mia Doornaert in haar tweeweekelijkse rubriek 'Doorgeprikt staat netjes'. Daarin betoogt ze, naar aanleiding van de terreuraanslag in Madrid en de Spaanse verkiezingen, dat er niet mag worden toegegeven aan terroristen. In een passage waarin ze ngo's bekritiseert omdat die niet evenwichtig rapporteren over het Nabije Oosten, verwijst ze onder meer naar het boek 'De zonen van Godfried van Bouillon' van Lucas Catherine, en ze schrijft daarover: "Het antizionisme van die mensen overschrijdt overigens al lang de grens met het antisemitisme." Wat verder geeft ze over een citaat van Lucas Catherine haar eigen mening weer.

Hierop dient Catherine een reactie in, die door De Standaard wordt gepubliceerd op een van haar opiniebladzijden onder de veelzeggende titel: 'Doorgeprikt staat niet altijd even netjes'. Deze bijdrage verschijnt in De Standaard van 26 maart 2004.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Lucas Catherine neemt het niet dat Mia Doornaert hem van antisemitisme beschuldigt. Hij tilt zeer zwaar aan die beschuldiging. Hij betoogt dat antisemitisme een vorm van racisme is, een misdrijf volgens de Belgische wet en op zijn minst een zware belediging.

Het is volgens Catherine niet de eerste keer dat Mia Doornaert die beschuldiging uit, maar zij kan de beschuldiging niet waar maken. Doornaert verwijst in haar verdediging naar een boekbespreking van het boek 'De zonen van

Godfried van Bouillon' uit 1981, maar dit boek is in verschillende andere media zeer gunstig besproken, betoogt Catherine. Hij voert aan dat zijn boek volgens Doornaert handelt over een wereldwijd joods complot, terwijl het in realiteit gaat over de zionistische lobby in België. Het aangehaalde citaat werd volgens Catherine door Doornaert verdraaid.

Bovendien houdt Doornaert er geen rekening mee dat van de hand van Catherine in 2002 een nieuw boek is verschenen onder de titel 'Palestina, de laatste kolonie'. Ook de inhoud van een brochure, waaraan Catherine heeft meegewerkt, wordt door Doornaert verkeerd voorgesteld. Aldus nog Catherine.

De uitgever van EPO voert aan dat zijn bedrijf talrijke werken heeft gepubliceerd met antiracistische inslag, onder meer over de uitroeiingskampen, zodat EPO bezwaarlijk van antisemitisme kan worden verdacht.

Mia Doornaert voert aan dat het boek van Lucas Catherine in verschillende recensies als antisemitisch gebrandmerkt is, en zij brengt twee recensies aan. Zij zegt dat er aan de demonisering van Israël, en het ontkennen van het bestaansrecht van die staat, een antisemitisch luchtje zit, en dat zij niet alleen staat met dat oordeel. Doornaert stelt dat ze de grens tussen antizionisme en antisemitisme elders legt dan Lucas Catherine, maar dat is de essentie van het democratische debat. Wat het betwiste citaat betreft, merkt Doornaert op dat zij slechts een klein deel van de betrokken passus in citaatvorm weergaf, terwijl de rest van de zin haar persoonlijke interpretatie is van dit citaat.

Zij, en de hoofdredacteur van De Standaard, wijzen er op dat de betwiste bijdrage gepubliceerd is op de opiniepagina van de krant, in de tweeweekelijkse rubriek waarin Mia Doornaert commentaar levert op actuele gebeurtenissen en trends. Een column is juist bedoeld om op een pittige en provocerende manier opinies te uiten. Op de opiniepagina's van De Standaard heeft Lucas Catherine trouwens de kans gekregen om op het standpunt van Mia Doornaert te reageren. Hij heeft die kans aangegrepen, en zijn bijdrage was minstens even kritisch ten opzichte van Mia Doornaert.

BESLISSING

1. De samenvatting die Mia Doornaert in haar artikel van 19 maart 2004 heeft gemaakt van de standpunten van de klager is te beschouwen als haar interpretatie van het boek en de uitspraken van klager. De beschuldiging van antisemitisme, waartoe zij op grond van haar interpretatie concludeert, is een zware beschuldiging. In die zin wordt voor klager begrip opgebracht wanneer hij zwaar tilt aan het artikel.

Evenwel is het artikel van Mia Doornaert geen feitenreelaas, maar een column. Het is gepubliceerd op de opiniebladzijde van De Standaard en in de tweewekelijkse rubriek met als titel 'Doorgeprikt staat netjes', waarin zij commentaar levert op actuele gebeurtenissen en trends. Voor de lezers van de krant is het duidelijk dat deze artikelen de persoonlijke mening weergeven van de auteur. Aan de schrijver van een column of een andere opiniebijdrage komt een grote mate van vrijheid toe om zijn of haar mening te geven en om conclusies te trekken uit door hem of haar gepresenteerde feiten. Overdrijving en eenzijdige belichting behoren daarbij tot de gebruikelijke stijlmiddelen. De auteur van een column of een andere opiniebijdrage geniet ook een ruime mate van vrijheid om feiten te kwalificeren en van een eigen interpretatie te voorzien (zie: RvdJ, Standaert t/ Desmet, 13 mei 2004). Overigens moet in deze zaak de klager, die als auteur regelmatig deelneemt aan het maatschappelijke debat,

aanvaarden dat op zijn scherpe standpunten ook een scherpe reactie komt.

2. Daar komt bij dat De Standaard op 26 maart 2004, enkele dagen na het verschijnen van de column van Mia Doornaert, aan de klager uitgebreid de kans heeft geboden erop te reageren. Het artikel van Lucas Catherine werd gepubliceerd op de opiniebladzijde onder de kop 'Doorgeprikt staat niet altijd netjes', een duidelijke allusie naar het stuk van Doornaert. In zijn bijdrage heeft klager de journaliste eveneens scherp op de korrel genomen. De krant heeft aan klager dus een mogelijkheid tot weerwoord geboden, waardoor hij een ruime genoegdoening heeft gekregen.

Deze redenen, samen gelezen, doen besluiten:
De klacht is ongegrond.

Brussel, 9 december 2004

Kort kort kort

Dodental journalisten in 2004 al op 120

De Internationale Federatie van Journalisten (IFJ) noteerde op 17 december reeds 120 dodingen van journalisten voor 2004. "Nooit voorheen was de dodentol in de nieuwsmedia zo groot", aldus secretaris-generaal Aidan White. Het gros van de slachtoffers, 53 in het totaal, viel te betreuren in het Midden Oosten, met ondermeer Irak. Op de Filippijnen lieten 12 journalisten het leven. Het voorlaatste slachtoffer viel op 11 december in Sri Lanka: een fotojournalist kwam om bij een bomaanslag gepleegd door boedhistische fundamentalisten. En op 17 december werd een AFP-correspondent in de Gambiaanse hoofdstad Banjool in het hoofd geschoten. De man stond bekend om zijn kritische berichtgeving over de Gambiaanse autoriteiten. (PD)

AVBB maant aan tot voorzichtigheid rond Turkije

De AVBB heeft in een brief aan minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht (VLD) gevraagd om de toetreding van Turkije tot de Europese Unie ook te bekijken in het licht van de journalistieke rechten en vrijheden ter plekke. De AVBB stelt daarbij vast dat Turkse journalisten nog altijd in moeilijke omstandigheden moeten werken en nog steeds niet over een bescherming beschikken die in de huidige lidstaten van de EU wel bestaat. Zo zou een wetsvoorstel de verenigingen van Turkse journalisten verplichten om te fusioneren met de vakbonden van drukkerijen, post, telefoon en telegraaf. Ook de eigenaars van de media in het

land laten journalisten nog altijd niet toe zich in geëigende verenigingen te organiseren. In het Turkse strafwetboek staan bovendien nog zware sancties met betrekking tot mogelijke persinbreuken. Ten slotte worden Turkse journalisten nog steeds scherp in het oog gehouden wanneer ze over de crisis in Cyprus berichten. De AVBB vraagt, samen met de Europese Federatie van Journalisten (EFJ/IFJ), dat de EU bij de komende onderhandelingen met Turkije ook met deze bekommernissen rekening zal houden. (PD)

Pers helpt politie te Laken

Het zou een mooi vraagstukje in een opleiding journalistiek kunnen zijn. Stel: je krijgt een telefoontje van iemand die foto's aanbiedt van het opgebaarde lijk van ex-voetbaltrainer en nationale trots Raymond Goethals. De foto's zijn authentiek, want de aanbieder blijkt te werken voor de begrafenisfirma. De vraagprijs voor drie beelden: 2.500 euro. Wat te doen? Het overkwam begin december Het Laatste Nieuws. De krant weigerde het spel mee te spelen, en had daar vanzelfsprekend alle redenen toe. Maar de redactie ging meteen een stap verder, en schakelde onmiddellijk de politie in. Twee journalisten spreken met de man af in een Lakens café en krijgen daarbij het gezelschap van een undercoveragent. Wanneer de man daar zijn aanbod herhaalt, wordt hij door vier agenten opgepakt. Verslag en foto's van het hele gebeuren verschijnen op de pagina's 1 en 3 van HLN.

Blijft de vraag of HLN de zaak niet wat informeler, discreter had kunnen afwickelen – bijvoorbeeld door de man zonder agenten erbij goed duidelijk te maken dat zijn handelswijze 'not done' is? Of is de pers dan toch het hulpje van de politie? (PD)

NewsXchange 2004 focust op Irak

Wouter Dambre

Eindredacteur tv-journaal VRT

Hoe versla je als televisiezender de oorlog in Irak? Wat met de veiligheid? En wat met oorlogsgruwel die beeldgewijs binnen rolt op de redactievloer?

Die vragen stonden centraal op NewsXchange, een jaarlijks internationaal forum voor tv-nieuwsmakers. Het is de grootste bijeenkomst in zijn soort. Televisievolk uit de hele wereld kom je er tegen, al is het zonder twijfel de Amerikaans-Britse coalitie die de zaak domineert. Dit jaar vond de intensieve tweedaagse plaats in het Portugese Vilamoura. En ook de televisienieuwsdienst van de VRT was er met een delegatie bij.

Dat de oorlog in Irak centraal stond in de debatten, mag niet verwonderen. Het afgelopen jaar waren er meer dan vijftig doden, journalisten en cameralui. De meeste van hen lokale freelancers in dienst van de nieuwsagentschappen en de grote omroepen. Mensen die iedere dag hun leven riskeren om de nieuwsmachine te voeden. Zo is er een Irakese verzetsgroep die westerse journalisten screent: de groep is perfect op de hoogte van de inhoud van de verslaggeving. De Australische journalist John Martinkus bij voorbeeld mocht het tijdens een kruisverhoor van drie dagen 'gaan uitleggen'. Gelukkig kwam hij er met de schrik vanaf.

In mediakringen groeit het bewustzijn dat er niet alleen een 'veiligheidsprobleem' is op het terrein zelf. Via de nieuwsagentschappen sijpelt de oorlogsgruwel ook binnen op de redactievloer. Beelden waar niet elke redactiemedewerker emotioneel tegen bestand is. Onthoofdingscènes in Irak, gegijzelde kinderen in Beslan... het leidt bij sommigen tot trauma's, sterke reacties, nachtmerries. Een probleem van 'emotionele veiligheid' zeg maar. Hoe moeten we hiermee omgaan? Ontkennen of weglachen (zoals nu soms gebeurt) is in geen geval aanvaardbaar. BBC bijvoorbeeld neemt de zaak ernstig en voorziet in aangepaste psychologische begeleiding voor wie dat wil.

'Explosie'

Irak is ook een geliefkoosd speelterrein voor Arabische satellietzenders als Al Arabiya en Al Jazeera. Die zijn de afgelopen jaren een toonaangevende rol gaan spelen. Verantwoordelijken van die Arabische nieuwsmedia komen

er openlijk voor uit dat 'objectiviteit' niet hun eerste zorg is. De nieuwswaarde primeert, maar je weet als (Arabische) kijker ook wat de zender ervan vindt. Dat blijkt ondermeer uit de woordkeuze: de aanslag op het VN-hoofdkwartier in Irak (22 doden) werd door Al Arabiya afgedaan als een 'explosie', niet als de 'terroristische aanslag' waar het toch over ging. Of neem nu het recente schietincident in Fallujah, waarbij een Amerikaanse marine een gewonde Irakees in koelen bloede afmaakt. NBC filmde alles, maar toonde het eigenlijke doodschieten niet. Een 'gekuist' verslag, ondermeer gemotiveerd vanuit de keuze om geen naakt geweld te tonen. Al Jazeera deed dat wel: om het publiek de 'waarheid' te tonen, om te focussen op 'Amerikaans' geweld. Arabische nieuwsmedia staan er op hun publiek 'correct' te informeren; het uitgebreid in beeld brengen van de slachtoffers van Amerikaans of Israëlisch geweld is voor hen van groot belang.

Nog een bedenking daarbij. Van de zes miljoen moslims in Frankrijk kijkt de helft uitsluitend naar Al Jazeera. Vraag is of de Franse media die groep nog wel kunnen bereiken. En als dat niet meer kan, hoe moet er dan een maatschappelijk debat komen, bijvoorbeeld over de hoofddoek? De Arabische zenders zagen het verbod op de hoofddoek in openbare scholen als een aanval op de islam. Argumenten van Franse politici, bijvoorbeeld over de kernwaarden van de Franse Republiek die in het geding waren, kwamen niet of nauwelijks aan bod.

Hebben, tot slot, openbare en commerciële zenders een verschillende nieuwsagenda? Misschien wel, zo bleek op NewsXchange. Om te onthouden: "de publieke omroep moet de kijker dienen, de commerciële omroep dient de adverteerders". Wat de berichtgeving over Irak betreft, gaan publieke omroepen meestal dieper in op de zaak, brengen ze meer achtergrondverhalen. Bij de commerciële zenders zit Irak zelden vooraan in het nieuws, men maakt er zich sneller vanaf, zo luidde een slotbeschouwing in Vilamoura. De oorlog in Irak heeft de onafhankelijke berichtgeving trouwens zwaar onder druk gezet. Voormalig BBC-kopstuk Greg Dyke, die moest opstappen na een conflict over de Irak-politiek van de regering-Blair, kon daar een aardig woordje over meepraten. Maar ondanks de zware botsing met Labour laten de BBC-journalisten zich volgens Dyke niet intimideren, en blijven ze garant staan voor onafhankelijke verslaggeving.

IN HET LAND VAN MOHAMMED VI

Nancy Nackaerts
redactrice Economie van De Standaard

Naar aanleiding van veertig jaar immigratie reikte de Koning Boudewijnstichting dit jaar beurzen uit aan journalisten die zich wilden verdiepen in de Turkse of Marokkaanse cultuur. En zo verbleef ik vijf weken lang in Marokko, een land van contrasten, tussen stad en platteland, tussen arm en rijk, tussen gelovig en pragmatisch, tussen schijn en werkelijkheid.

Warm, lawaaiig en chaotisch. Mijn eerste kennismaking met Marokko verliep via het economisch centrum van het land, Casablanca – of Casa in de volksmond. Het is mijn derde bezoek aan Noordwest-Afrika, en opnieuw is het wennen aan het felle licht, de geelbruine kleuren, de ezels in de straten en het mineraalwater om je tanden te poetsen. Op dinsdag 1 september word ik rond half negen verwacht bij de Franstalige krant l’Economiste. Zij zullen me tijdens mijn verblijf helpen met internettoegang, archief en beeldmateriaal. Het werkritme van de journalisten ligt hier duidelijk anders: iedereen begint tegen 9 uur en gaat naar huis rond half zes.

Een ‘petit taxi’ brengt me naar de redactie. Daar krijg ik een plaatsje naast de regionale verslaggever. De krant is volledig anders georganiseerd dan ik gewoon ben bij De Standaard. Een groep van acht journalisten schrijft alleen maar analyses en maakt dossiers. Hiernaast bevinden zich de journalisten die het nieuws volgen, elk in zijn sector. Sommigen onder hen doen niets anders dan buitenlandse en binnenlandse telexen opvolgen en herschrijven. Eindredactie en lay-out zitten samen in een aparte ruimte. L’Economiste behoort, in tegenstelling tot de meeste andere kranten, niet tot een politieke partij en is, zoals vele Belgische kranten, voor haar financiering afhankelijk van de verkoop van publiciteit. Vrijdag beginnen de interviews. In de voormiddag werpt de voorzitter van de Belgisch-Luxemburgse Kamer van Koophandel een blik op de Marokkaanse economie, ‘s middags maak ik kennis met de wereld van de callcentra en in de namiddag krijg ik van een ontwikkelingswerker te horen wat er zo al allemaal fout gaat in de Marokkaanse maatschappij.

De eerste indrukken worden met wat frisse zeelucht verwerkt op de Boulevard de la Corniche. Op de melancholische Boulevard Mohammed V staan prachtige oude witte herenhuizen, tekenen van vergane glorie.

Tot donderdag blijf ik in Casablanca, waar ik een aantal

voorzitsters van vrouwenbewegingen ontmoet en in gesprek geraak met een dokter die zich inzet voor de slachtoffers van marteling onder de dictatuur van Hassan II. Dan neem ik de trein naar Marrakech. Toch de raad opgevolgd van mijn Marokkaanse collega-journalisten en een ticketje eerste klasse gekocht. Zo ben je zeker dat de airconditioning werkt en je geen drie uur moet rechtstaan. In het midden van de Medina ga ik op bezoek bij de textielcoöperatieve ‘Femmes de Marrakech’. Het is bewolkt en er vallen enkele druppels, wat het aangenaam doet afkoelen in de stad waar de temperatuur tot ver boven de 30 graden kan oplopen. Marrakech is als hoofdstad van het zuiden bekend om zijn kleurencontrasten: het roze van de muren, het groen van de palmbossen rond de stad en het wit van de sneeuw op de bergen van de Hoge Atlas. Het wemelt er dan ook van de toeristen.

Op zondag gaat het richting hoofdstad, Rabat. Een beetje bureaucratisch stijve stad met weinig karakter. Maar wel ook de hoofdzetel van de niet-gouvernementele organisaties en microkredieten, mensenrechtenorganisaties en de IT-wereld.

Voor fotomateriaal duik ik de week nadien het archief in van l’Economiste. Gewoon om alles digitaal te vinden, maak ik hier kennis met de bewaakster van een grote dossierkast vol met bruine enveloppen waarin per thema de foto’s bewaard worden.

Later trek ik nog naar Fes, waar ik ‘s avonds onder de olijfbomen praat met twee broers die zich voorbereiden op een dorpsraad. De dorpingen moeten zich uitspreken over de bouw van ofwel een tweede moskee ofwel een schooltje en een kinderdagverblijf. Via Kenitra gaat het voor de laatste keer richting Casablanca waar ik een dagje met voedselvergiftiging in bed mag doorbrengen. Maar gezond haal ik mijn laatste bestemming, de havenstad Tanger. De poort naar Europa vormt met haar mengelmoes van Arabisch, Spaans en Frans een mooie afsluiter van mijn ontdekkings-tocht.

Onder embargo

Wie zei daar weer dat journalisten niet kunnen schrijven? In het **Groot Dictee der Nederlandse Taal** gingen Annelies Van Herck (12 fouten), Joël De Ceulaer (15 fouten) en Patrick De Witte (20 fouten) met ereplaatsten lopen.

Alleen de score van **Carl Huybrechts** (27 fouten) viel tegen. Maar hij is dan ook maar een sportpresentator die voor televisie werkt.

Over taal gesproken. Liefst 366 spiksplinternieuwe Nederlandse woorden noteerde uitgever **Van Dale** uit de Vlaamse en Nederlandse kranten dit jaar.

In de top-tien: superministerraad, megaministerraad, fraudeland, smulbos, groeibrief, duocel, tenenlikker, vluchtbewaker, integratieladder en oogjuweel.

Wie zei daar weer dat journalisten geen **embargo's** kunnen naleven? De Nederlandse Volkskrant spaarde sinds 2001 vertrouwelijke gesprekken op die ze met prins Bernhard had gevoerd, om ze pas nu, na Bernhards dood, te publiceren.

En die Nederlanders maar blijven zeuren over "de intieme verhouding tussen pers en politiek in België".

Nee, dan liever onze **Louis Van Raak**, van Story, die tenminste onmiddellijk schrijft wat ze bij ons koningshuis op de lever hebben liggen!

Wie zei daar weer dat journalisten te lui zijn om te werken? **Dirk Tieleman** verhuist, na bijna veertig jaar VRT, naar productiehuis Telesaurus, bekend van ondermeer Nachtwacht. Tieleman vindt er oud-collega Louis Van Dievel terug.

"Maar ik vertrek niet in onmin met de VRT", aldus Dirk, "ik wil gewoon nog wat blijven voortwerken daar waar de VRT mensen van mijn leeftijd vriendelijk verzoekt om met pensioen te gaan."

Er zijn er tegenwoordig nog die klagen over 'asociaal personeelsbeleid' bij de VRT. Het **ACOD** neemt het niet dat medewerkers met een tijdelijk contract aartsmoelijke selectieproeven moeten afleggen om aan een vaste arbeidsovereenkomst te geraken.

Met als gevolg dat bij het consumentenmagazine **Klant of Koning** bijvoorbeeld maar 1 van de 8 medewerkers kon blijven.

Dan windt de Engelse **BBC** er heel wat minder doekjes om. Die komen er tenminste open voor uit dat 2.900 personeelsleden de deur uit moeten.

Nog bij de VRT gaat het duo (Alain) Coninx & (Frieda) Van Wijck vanaf half januari **De Zevende Dag** presenteren. Zij komen in de plaats van Guy Janssens en Annemie Peeters, en zullen "meer dan hun voorgangers aandacht besteden aan maatschappelijke thema's".

Geen paniek, ook wij hebben dat laatste een keer goed moeten herlezen.

Greet De Keyser dan weer wordt als VRT-correspondente in de Verenigde Staten vervangen door **Johan Depoortere**. Greet neemt een jaar verlof zonder wedde.

En ook bij VTM wordt de correspondent in New York afgelost: **Thomas Van Hemeledonck**, van Telefacts, gaat; **Bart Van Doorne** komt terug. Bart, die medio 2002 zelf Suzy Hendrickx verving, gaat meteen aan de slag als hoofdredacteur van Telefacts.

Nu we bij VTM zijn: nieuwsanker **Birgit Van Mol** is zwanger. Niemand minder dan De Morgen eigende zich de wereldprimeur op 2 december toe. Een gokje: de avond voordien is Yves Desmet in Vilvoorde al dan niet per abuis tegen Birgits beginnend babybuikje opgebotst.

Kristl Strubbe, tot voor kort ook nog nieuwslezers bij VTM en tegenwoordig woordvoerster van de VLD, weigert intussen om al meteen voor een VLD-schepenpost in Mechelen te gaan. Hoezeer burgemeester Bart Somers daar ook op blijkt aan te dringen.

"Natuurlijk begrijp ik dat Bart voor zijn lijst op zoek is naar sterke mensen", zegt Kristl in Gazet van Antwerpen. "Maar die zijn elders binnen de partij ook nog te vinden."

Over nieuwslezers en -lezeressen gesproken. **Dag Allemaal** publiceerde eind november een vrij ontluisterend overzicht van Amerikaanse meningen over de Vlaamse presentatoren van het televisienieuws.

Zegt een of andere tv-producer over **Lynn Wesenbeek** (VTM): "Een heel mooie vrouw, maar soms trekt ze wel heel vreemde gezichten."

En een grafisch ontwerpster over **Martine Tanghe** (VRT): "Een lachje af en toe zou geen kwaad kunnen."

Ook **Wim De Vilder** (VRT) krijgt een lap: "Er scheelt iets met zijn ogen. (...) Is die man vorige nacht op stap geweest?"

En over **Stef Wauters** (VTM): "Dit is een jonge tafelspringer die lef verwt met hersenen en ambitie heeft voor drie."

De elf Amerikaanse mediawatchers zijn vrij unisono in hun keuze van de beste nieuwslezers op de Vlaamse tv. Over **Jan Becaus** (VRT): "Als er één Vlaams nieuwsanker is dat ik zou geloven, zou het deze man zijn." En over **Birgit Van Mol** (VTM): "De koningin van het Vlaamse journaal; ik overweeg naar Vlaanderen uit te wijken."

Wie zei daar weer dat journalisten soms wel scherp van geest kunnen zijn maar des te lomper wanneer het op handenwerk aankomt? Op zondag 12 december is de volledige redactie van **Het Belang van Limburg** uitgerukt om de krant gratis uit te delen aan alle inwoners van de provincie.

Reeds op dinsdagmiddag vielen de laatste zondagskranten in de brievenbussen.

Met de stunt sloot 'Het Belang' de festiviteiten rond zijn 125ste verjaardag af.

Het Belang van Limburg dus, niet het Vlaams Belang natuurlijk. Om naamsverwarring tegen te gaan, heeft 'Belang'-hoofdredacteur **Ivo Vandekerckhove** de collega's-journalisten nog eens expliciet gevraagd om de naam van zijn krant altijd voluit te gebruiken. Net zoals de naam van het Vlaams Belang.

Komt in orde, Ivo, Limburgs Belang eerst!

En wie zei daar weer dat journalisten dikke ego's zijn, uitsluitend bekommerd om hun eigen naam en faam? De redactie van **Knack** won met haar nummer van 7 april over hoofdstad Brussel de Medialeeuw, een prestigieuze prijs van de Vlaamse Club voor Kunst, Wetenschap en Letteren. Welnu, het gewonnen bedrag van 3.000 euro werd onmiddellijk over gemaakt aan Poverello, Brusselse organisatie die zich om de minst-bedeelden in de stad bekommert.

De Vereniging van Radio- en Televisieverslaggevers reikte intussen haar **Pak de Poen-prijs** voor het slechtste mediagebeuren uit aan (de omkadering van) Sporza/VRT.

En de **Belgische Beroepsbond van Sportjournalisten** bedacht, precies zoals vorig jaar, motorcrosser Stefan Everts en tennisster Justine Henin met de eretitels sportman en sportvrouw van het jaar.

Op 21 november is in Brugge persfotograaf **Werner De Baere** overleden. Hij werd 84. Werner freelancte in de kuststreek voor ondermeer Het Laatste Nieuws en het Brugsch Handelsblad.

Hij stond ook mee aan de wieg van de **Belgische Foto- en Filmpers** (BFFP). Zijn collega's eren hem dan ook voor zijn inzet voor de professionalisering van het beroep.

Wie zei daar weer dat journalisten geen fijne mensen zijn?

JOURNALISTENUITWISSELING BELGIË-NEDERLAND 2005

Begin 2002 vond de eerste editie van deze journalistenuitwisseling plaats.
De parlementsverkiezingen in Nederland zetten toen het land op zijn kop...
Misschien wilt u in 2005 zelf nagaan wat er in Nederland leeft door enkele weken te herbronnen
bij onze noorderburen?

Het Prins Filipfonds biedt u de kans om minimum 5 en maximum 8 weken op een redactie in
Nederland mee te draaien om zo de diversiteit van de landelijke en regionale media te ontdekken.

De uitwisseling vindt plaats tussen 25 april en 18 juni 2005.

Elke geselecteerde ontvangt een **beurs van € 2.500** om de kosten grotendeels te kunnen dekken.
De drie Gemeenschappen verklaarden zich samen met het Prins Filipfonds akkoord om de nodige
financiële middelen in te brengen om de Belgische journalisten te laten deelnemen.

**Bent u een Belgisch journalist en hebt u minimum drie jaar ervaring?
Dan komt u in aanmerking!**

U moet bovendien **bereid zijn om de nodige tijd vrij te maken.**

Volgende periodes en data zijn belangrijk:

- 23 - 24 april 2005 : startweekend
- 25 april - 18 juni 2005 : uitwisseling van minimum 5 en maximum 8 weken
- 18-19 juni 2005 : evaluatieweekend

Belgische journalisten die willen **deelnemen sturen hun kandidatuur op
naar het Prins Filipfonds tegen 7 februari 2005.**

Deze **kandidatuur moet volgende onderdelen bevatten:**

- motivatiebrief
- curriculum vitae
- aanbevelingsbrief van de eigen redactie (liefst van de hoofdredactie)

Voor meer informatie kan u terecht bij

Prins Filipfonds
c/o Koning Boudewijnstichting
Brederodestraat 21 - 1000 Brussel
Tel. 02-549 61 98 - Fax 02-512 32 49 - dierickxvisschers.f@kbs-frb.be

IN SAMENWERKING MET DE KONING BOUDEWIJNSTICHTING
c/o KONING BOUDEWIJNSTICHTING
BREDERODESTRAAT 21 B-1000 BRUSSEL TEL. (02) 511.18.40 FAX (02) 511.52.21 www.prins-filipfonds.org

3rd Award for Obesity Journalism

Jaarlijks ondersteunt Roche de **internationale** en **Belgische** Award voor Overgewicht en Obesitas Journalistiek. Deze onderscheiding erkent en belooft journalisten die dankzij hun kwaliteitsvolle journalistieke bijdrage inzake overgewicht en obesitas, de betrokken doelgroepen weten te sensibiliseren.

- ▶ U kunt zich inschrijven in de volgende twee Award categorieën:
 - **Medisch-wetenschappelijke pers**
 - **Consumentenpers**
- ▶ Alle artikels/uitzendingen die betrekking hebben op overgewicht en obesitas komen in aanmerking.
- ▶ Alle type media (print, televisie, radio en internet) kunnen deelnemen.
- ▶ De artikels/uitzendingen moeten in de loop van 1 mei 2004 tot 31 januari 2005 zijn gepubliceerd of uitgezonden.
- ▶ Alle kandidaturen worden geëvalueerd door een jury van onafhankelijke toonaangevende obesitasspecialisten en wetenschapsjournalisten.

BELGISCHE AWARD :

De inzendingen voor de BELGISCHE AWARD moeten uiterlijk in ons bezit zijn op 31 januari 2005.

De winnaar in elke categorie wordt uitgenodigd om van 1 tot 4 juni 2005 het ECO congres (European congres for obesity) in Athene bij te wonen. Hun bijdrage komt automatisch in aanmerking voor de Internationale Award.

INTERNATIONALE AWARD :

De inzendingen voor de INTERNATIONALE AWARD moeten uiterlijk in ons bezit zijn op 1 maart 2005.

De winnaar in elke categorie ontvangt €7500.

Voor meer informatie kunt U terecht bij:
Matthias Meersschaert 02 713 07 35 of
Tanja De Vleeschouwer 02 525 82 97.

Deelnameformulieren kunt U downloaden op
http://www.prforce.be/docs/roche/roche_awards_nl.htm of
www.gezondgewicht.be

